02-01-2011 ஓம் சாந்தி ”அவ்யக்த பாப்தாதா ரிவைஸ் 08-06-1972 மதுபன்

”சம்பூர்ண நிலையை அறிதல்”

தன்னை விக்ன வினாஷக் (தடைகளை அழிப்பவர்) என்று நினைக்கிறீர்களா? எந்த விதமான தடை எதிரில் வந்தாலும் எதிர்நோக்கும் சக்தி தன்னுள் இருக்கிறது என்று அனுபவம் செய்கிறீர்களா? அதாவது தன்னுடைய முயற்சியினால் தன்னைத் தானே பாப்தாதாவின் மற்றும் தன்னுடைய சம்பூர்ண நிலையின் அருகில் சென்று கொண்டிருக்கிறேன் என்று அனுபவம் செய்கிறீர்களா? அல்லது அங்கேயே நின்று கொண்டிருப்பவராக தன்னை அனுபவம் செய்கிறீர்களா? எப்படி பயணி ஒருபொழுதும் நிற்பதில்லை, அதே போல் தன்னை இரவுப்பயணி என்று புரிந்து சென்று கொண்டே இருக்கிறீர்களா? சம்பூர்ண நிலைக்கான முக்கியமான குணமாக நடைமுறை காரியத்தில் மற்றும் நிலையில் என்ன தென்படுகிறது மற்றும் சம்பூர்ண நிலையின் அருகில் இருக்கிறேனா அல்லது தூரத்தில் இருக்கிறேனா என்று அறிந்து கொள்ள முடியும் அளவிற்கு சம்பூர்ண நிலைக்கான விசேஷ குணமாக என்ன இருக்கிறது? இப்பொழுது ஒரு நொடிக்காக தன்னுடைய சம்பூர்ண நிலையில் நிலைத்திருந்து கொண்டே எந்த விசேஷ குணம் சம்பூர்ண நிலையை பிரத்யக்ஷம் செய்கிறது என்று கூறுங்கள். எப்பொழுது ஆத்மாவின் சம்பூர்ண நிலை உருவாகி விட்டதோ அதன் பிறகு இதனுடைய மகிமையாக நடைமுறை காரியத்தில் என்னவாக இருக்கிறது? சம நிலைக்கானது. இகழ்ச்சி-புகழ்ச்சி, வெற்றி-தோல்வி, சுகம்-துக்கம் அனைத்திலும் சமநிலை இருக்கட்டும். இதைத் தான் சம்பூர்ணத்தின் நிலை என்று கூறுவது. துக்கத்தில் கூட முகம் மற்றும் நெற்றியில் துக்கத்தின் அலைக்குப் பதிலாக சுகத்தின் மற்றும் மகிழ்ச்சியின் அலை தென்படட்டும். நிந்தனையைக் கேட்டுக் கொண்டும் இது நிந்தனை இல்லை சம்பூர்ண நிலையை பரிபக்குவம் ஆக்குவதற்காக இது மகிமைக்குரிய வார்த்தையாகும் என்று அந்த மாதிரியே அனுபவம் ஆகட்டும், அப்படிப்பட்ட சமநிலை இருக்கட்டும். இதைத் தான் பாப்தாதாவின் அருகாமையின் நிலை என்று சொல்ல முடியும். பார்வையிலும், உள் உணர்விலும் கொஞ்சம் கூட வித்தியாசம் வர வேண்டாம். இவர் எதிரி மற்றும் திட்டக்கூடியவர், இவர் மகிமை செய்யக்கூடியவர் இந்த மாதிரி உள் உணர்வும் இருக்க வேண்டாம். நற்சிந்தனையுள்ள ஆத்மாவின் உள் உணர்வு மற்றும் நன்மையே பயக்கும் பார்வை இருக்கட்டும். இருவருக்காகவும் ஒரே சமநிலை இருக்கட்டும். இதைத் தான் சமநிலை என்று கூறுவது. அதாவது இருபக்கமும் சரியாக இல்லாத காரணத்தினால் தான் மேலிருந்து தந்தை மூலமாக ஆனந்தத்தை பெற முடிவதில்லை. தந்தை ஆனந்தம் நிறைந்தவர் தான் இல்லையா? ஒருவேளை தன் மேல் ஆனந்தத்தை கொண்டு வர மற்றும் தந்தையின் ஆனந்தத்தை அடைய வேண்டும் என்றால் இதற்காக ஒரே ஒரு சாதனம் தான் இருக்கிறது - எப்பொழுதும் இரண்டு விஷயங்களின் சமநிலையை சரியாக வையுங்கள். எப்படி அன்பு மற்றும் சக்தி இரண்டின் சமநிலை சரியாக இருக்கிறது என்றால் தன்னைத் தானே ஆனந்தம் மற்றும் தந்தையின் ஆனந்தம் கிடைத்துக் கொண்டே இருக்கும். சமநிலையை சரியாக வைக்கத் தெரிவதில்லை. கயிறில் வித்தை காட்டுபவர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய விசேஷம் என்னவாக இருக்கிறது? சமநிலை வைத்துக் கொள்வது தான். விஷயம் சாதாரணமாக இருக்கிறது; ஆனால் அதிசயம் அவருடைய சமநிலைக்கானது. இந்த மாதிரி கயிற்றில் நடப்பவர்களைப் பார்த்திருக்கிறீர்கள் தான் இல்லையா? இங்கேயும் அதிசயம் சமநிலை வைப்பதற்கானது தான். சமநிலை சரியாக வைப்பதில்லை. மகிமையைக் கேட்கிறீர்கள் என்றால் இன்னும் போதை ஏறிவிடுகிறது, நிந்தனையினால் வெறுப்பு வந்து விடுகிறது. உண்மையில் மகிமைக்கு போதையும், நிந்தனைக்கு வெறுப்பும் வரக்கூடாது. இரண்டிலும் சமநிலை சரியாக இருந்தது என்றால் பின்பு தானே சாட்சியாகி தன்னைத் தானே பார்த்தீர்கள் என்றால் அதிசயம் அனுபவம் ஆகும். தன் மேலேயே திருப்தியின் அனுபவம் ஆகும், மற்றவர்களும் இந்தக் காரணத்தினால் உங்கள் மேல் திருப்தியாக இருப்பார்கள். அப்படி இந்த முயற்சி செய்வதின் குறை இருக்கும் காரணத்தினால் சமநிலையின் குறை இருக்கும் காரணத்தினால் ஆனந்தம் நிறைந்த வாழ்க்கையாக என்ன இருக்க வேண்டுமோ அது இருப்பதில்லை. அப்படியானால் இப்பொழுது என்ன செய்ய வேண்டியது வரும்? சமநிலையை சரியாக வைத்துக் கொள்வது. அனேக இந்த மாதிரி இரண்டு இரண்டு விஷயங்கள் இருக்கின்றன-விலகிய மற்றும் அன்பான, மகிமை மற்றும் நிந்தனை. உங்களுடையது இல்லற மார்க்கம் தான் இல்லையா? ஆத்மா மற்றும் உடலும் இரண்டுமாக இருக்கிறது. தந்தை மற்றும் தாதா இருவராகவும் இருக்கிறார்கள். இருவரின் காரியத்தினால் உலக மாற்றம் ஏற்படுகிறது. அப்படி இல்லற மார்க்கம் அனாதி, அவினாசி ஆகும். லௌகீக குடும்பத்திலும் கூட ஒருவேளை ஒருவர் சரியாக நடந்து கொள்கிறார், இன்னொருவர்

ஏனோதானோ என்று இருக்கிறார், சமநிலை சரியாக இல்லை என்றால் பிரச்சனை ஏற்படுகிறது; நேரம் வீணாகி விடுகிறது. உயர்ந்த பிராப்தியாக என்ன இருக்க வேண்டுமோ அதை அடைய முடிவதில்லை.

ஒரு காலால் நடப்பவரை என்னவென்று கூறுவது? முடமானவர். அவரால் உயரம் தாண்டுதல் செய்ய முடியுமா? அவர் வேகமாக ஓட முடியுமா? அப்படி இதில் கூட ஒருவேளை சமநிலை இல்லை என்றால் அந்த மாதிரி முயற்சி செய்பவரை என்னவென்று கூறுவது? ஒருவேளை முயற்சி செய்வதில் ஒன்றின் பிராப்தி அதிகமாக இருக்கிறது மற்றும் இன்னொன்றின் குறை அனுபவம் செய்கிறீர்கள் என்றால் இவரால் உயரம் தாண்டுதல் செய்ய முடியாது. ஓட முடியாது என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படி உயரம் தாண்ட முடியாது, ஓட முடியாது என்றால் சம்பூர்ண நிலையின் அருகில் எப்படி வருவார்? இந்த குறை வந்து விடுகிறது அதை நீங்களே வர்ணனை செய்கிறீர்கள். அன்பின் நேரத்தில் சக்தி உள்ளடங்கி விடுகிறது. சக்தியின் நேரத்தில் அன்பு உள்ளடங்கி விடுகிறது. அப்படி சமநிலை சரியாக இருக்கவில்லை இல்லையா? இரண்டின் சமநிலை சரியாக இருக்கட்டும் இதைத்தான் அதிசயம் என்று கூறுவது. ஒரு சமயம் ஒன்றின் பாதிப்பு இருக்கிறது, இன்னொரு நேரம் இன்னொரு பாதிப்பு இருக்கிறது என்றாலும் கூட வேறு விஷயம். ஆனால் ஒரே நேரத்தில் இரண்டின் சமநிலை சரியாக இருக்கட்டும் இதைத்தான் சம்பூர்ணம் என்று கூறுவது. ஒன்று உள்ளடங்கிப் போய் இன்னொன்று வெளிப்படுகிறது என்றால் ஒன்றின் பாதிப்பு தான் ஏற்படுகிறது. சக்திகளின் சிலைகளில் எப்பொழுதும் இரண்டு குணங்களின் சமநிலையைக் காண்பிக்கிறார்கள். அன்பானவர் மற்றும் சக்தி ரூபத்தின் சமநிலை. கண்களில் எப்பொழுதும் **அன்பு** மற்றும் காரியத்தில் **சக்தி ரூபம்** இருக்கட்டும். அப்படி சக்திகளின் படங்களை வரையும் ஓவியர்களுக்கும் இந்த சிவசக்திகள் இரண்டு குணங்களின் சமநிலை வைப்பவர்கள் என்று தெரியும். எனவே அவர்களும் படங்களின் இதே உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். நடைமுறையில் செய்துள்ளார்கள் அதனால் தான் படங்கள் அந்த மாதிரி உருவானது இல்லையா? எனவே அந்த மாதிரி குறையை இப்பொழுது நிரப்புங்கள். அப்பொழுது தான் என்ன பிரபாவம் ஏற்பட வேண்டுமோ அது ஏற்பட முடியும். இப்பொழுது ஒரு விஷயத்தின் பிரபாவம் அதிகமாக இருக்கிறது, இன்னொன்றின் குறை இருக்கும் காரணத்தினால் கொஞ்சம் பிரபாவம் ஏற்படுகிறது. ஒரு விஷயத்தின் வர்ணனை செய்து விடுகிறார்கள், அனைத்திற்கும் செய்ய முடிவதில்லை. ஆக வேண்டியதோ சர்வ குண சம்பன்னமாகத் தான் இல்லையா? அப்படி அந்த மாதிரி சம்பூர்ண நிலையை அருகில் கொண்டு வாருங்கள். எப்படி தர்மம் மற்றும் காரியம் இரண்டையும் சகயோகம் என்று கூறுகிறீர்கள். மனிதர்கள் இரண்டையும் பிரித்து விடுகிறார்கள். நீங்கள் இரண்டின் சகயோகத்தைக் கூறுகிறீர்கள். தர்மம் மற்றும் காரியத்தைப் பிரித்து விடுவதின் காரணத்தினால் இன்றைய வாழ்க்கையின் சூழ்நிலை அந்த மாதிரி ஆகிவிட்டது என்று நீங்கள் மற்றவர்களுக்குக் கூறுகிறீர்கள். அப்படியானால் தர்மம் மற்றும் காரியம் அதாவது தாரணைகள் மற்றும் காரியம் இரண்டின் சமநிலை இருக்கிறதா அல்லது காரியம் செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது மறந்து விடுகிறீர்களா என்று உங்களை நீங்களே கேளுங்கள்.

எப்பொழுது காரியம் முடிவடைந்து விடுகிறதோ அப்பொழுது தாரணை நினைவில் வருகிறது, எப்பொழுது அதிகமான காரியத்தில் பிஸியாக இருக்கிறீர்களோ அப்பொழுது இவ்வளவு தாரணையும் இருக்கிறதா அல்லது எப்பொழுது காரியம் லேசாக இருக்குமோ அப்பொழுது தாரணை அதிகமாக இருக்கிறதா? எப்பொழுது தாரணை அதிகமாக இருக்கிறதோ அப்பொழுது காரியம் லேசாகி விடுகிறதா? தராசின் இரண்டு பக்கமும் ஒரே சமமாக இருக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் தராசின் மதிப்பு இருக்கிறது. இல்லை என்றால் தராசிற்கே கூட மதிப்பு இல்லை. புத்தி தான் தராசு. புத்தியில் இரண்டு விஷயங்களின் சமநிலை சரியாக இருக்கிறது என்றால் அவரை உயர்ந்த புத்திவான், தெய்வீக புத்திவான், கூர்மையான புத்தியுடையவர் என்று கூறலாம். இல்லையென்றால் சாதாரண புத்தியுடையவர். காரியமும் சாதாரணம், தாரணைகளும் சாதாரணமானதாக ஆகிறது. அப்படி சாதாரணத்தில் சமநிலை கொண்டு வர வேண்டாம் ஆனால் உயர்ந்ததில் சமநிலை இருக்கட்டும். எப்படி காரியம் உயர்ந்ததாக இருக்கிறதோ அதே போல் தாரணையும் உயர்ந்தது. காரியம், தாரணை என்றால் தர்மத்தை உள்ளடக்கி விட வேண்டாம். தாரணை காரியத்தை உள்ளடக்கி விடவில்லை என்றால் தர்மம் மற்றும் காரியம் இரண்டுமே உயர்ந்த நிலையில் சமமாக இருக்கட்டும். இதனைத் தான் தர்மாத்மா என்று கூறுவது. தர்மாத்மா என்றாலும் அல்லது மகான் ஆத்மா அல்லது கர்மயோகி என்றாலும் விஷயம் ஒன்றே தான். அந்த மாதிரி தர்மாத்மாவாக ஆகியிருக்கிறீர்களா? அந்த மாதிரி கர்மயோகியாக ஆகியிருக்கிறீர்களா? அந்த மாதிரி ஆனந்தம் நிறைந்தவராக ஆகியிருக்கிறீர்களா? ஏகாந்தவாசியாகவும் இருக்க வேண்டும்; கூடவே ரமணீகரமும் அந்தளவே இருக்கட்டும். ஏகாந்தவாசி என்பது எங்கே? மற்றும் ரமணீகரம் எங்கே?

இந்த வார்த்தைகளிலோ மிகுந்த வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஆனால் சம்பூர்ண நிலையில் இரண்டிற்கும் சமநிலை இருக்கட்டும். எவ்வளவு தான் ஏகாந்தவாசியோ அந்தளவே ரமணீகரமும் கூடவே இருக்கும்.

தனிமையில் ரமணீகரமானவை இல்லாமல் போய்விடக்கூடாது இரண்டும் சமமாக சேர்ந்தே இருக்கட்டும். நீங்கள் எப்பொழுது ரமணீகரத்தில் வருகிறீர்கள் என்றால் அந்தர்முக்தா (உள்நோக்குமுகம்) விலிருந்து கீழே வந்து விட்டோம் என்று கூறுகிறீர்கள். மேலும் அந்தர்முக்தாவில் வருகிறீர்கள் என்றால் இன்று ரமணீகரம் எப்படி இருக்க முடியும் என்று கூறுகிறீர்கள்? ஆனால் இரண்டுமே சேர்ந்தே இருக்கட்டும். இந்த நேரம் ஏகாந்தவாசியாக அடுத்த நேரம் ரமணீகரமுடையவராக இருக்கட்டும். எவ்வளவு கம்பீர நிலையோ கூடவே அனைவருடனும் சரளமான விவகாரமும் இருக்கட்டும். கம்பீர நிலை உள்ளவராக மட்டும் இருப்பது என்று அந்த மாதிரியும் வேண்டாம். அனைவருடன் சரளமான விவகாரம் செய்வது என்றால் அனைவரின் சம்ஸ்காரம் மற்றும் சுபாவத்தோடு இணைந்து போகக்கூடியவர். கம்பீர நிலையின் அர்த்தம் அனைவருடன் பழகுவதிலிருந்து விலகியிருப்பது என்பதல்ல. எந்தவொரு விஷயமும் அளவுக்கு அதிகமாக இருப்பது நல்லதல்ல. எந்த விஷயமும் அளவுக்கு அதிகமாகச் செல்கிறது என்றால் அதைப் புயல் என்று கூறப்படும். ஒரு குணம் புயல் மாதிரி இருந்து இன்னொன்று உள்ளடங்கி இருக்கிறது என்றால் நன்றாக இருக்குமா? இல்லை தானே? எங்கே விரும்புகிறீர்களோ அங்கே தன்னை நிலைத்திருக்கச் செய்யுமளவிற்கு அந்த மாதிரி தன்னுள் சக்திசாலியான தாரணை செய்ய வேண்டும். புத்தி என்ற கால்கள் நிலைத்திருக்க முடியவில்லை என்று அப்படியும் இருக்க வேண்டாம். சமநிலை சரியாக இல்லாத காரணத்தினால் ஸ்திரமாக நிலைத்திருக்க முடியாது. சில நேரம் இங்கே சில நேரம் அங்கே என்று அப்படி விழுந்து விடுகிறார்கள் மற்றும் ஆடிக்கொண்டும் அசைந்து கொண்டும் இருக்கிறார்கள். இந்த புத்தியின் ஆட்டம் இருக்கும் காரணத்தினால் சமநிலை இல்லை அதாவது நிரம்பி இல்லை. எந்தவொரு பொருளும் முழுமையாக நிரம்பியிருக்கிறது என்றால் அதன் நடுவில் ஒருபொழுதும் மேலே கீழே ஆட்டம் இருக்க முடியாது. எப்பொழுது குறை இருக்கிறதோ, நிரம்பி இருக்கவில்லையோ அப்பொழுது தான் ஆடும். அப்படி புத்தி எப்பொழுது முழுமையாக நிரம்பியில்லையோ அப்பொழுது வீணான எண்ணங்களின் மற்றும் மாயாவின் ஆட்டம் ஏற்படுகிறது. இரண்டிலும் நிரம்பிய மற்றும் சமநிலை இருக்கிறது என்றால், மேலே கீழே ஆடுவது இருக்கவே முடியாது. எனவே தன்னைத் தானே எந்தவிதமான ஆட்டத்திலிருந்தும் பாதுகாப்பதற்காக நிரம்பியவராக ஆகிக் கொண்டே சென்றீர்கள் என்றால் சம்பூர்ணமானவராக ஆகி விடுவீர்கள். சம்பூர்ண நிலை என்றால் சம்பூர்ணமானதின் பிரபாவம் ஏற்பட முடியாது என்று இருக்கவே முடியாது. நிலவு கூட எப்பொழுது 16 கலை நிரம்பியதாக (பௌர்ணமி) ஆகிவிடுகிறதோ அப்பொழுது விரும்பாவிட்டாலும் ஒவ்வொருவரையும் தன் பக்கம் கவருகிறது. எந்தவொரு பொருளும் முழுமையாக நிரம்பியிருக்கிறது என்றால் தானாகவே கவர்ச்சி செய்கிறது. அப்படி சம்பூர்ண நிலையின் குறையின் காரணமாக உலகின் அனைத்து ஆத்மாக்களையும் கவர்ச்சி செய்ய முடியவில்லை. எவ்வளவு தன்னுள் குறை இருக்கிறதோ அவ்வளவு ஆத்மாக்களை தன் பக்கம் குறைவாகக் கவர முடிகிறது. நிலவின் கலை குறைந்து விடுகிறது என்றால் யாருடைய கவனமும் செல்வதில்லை. எப்பொழுது முழுமையாக ஆகிவிடுகிறது என்றால் விரும்பாவிட்டாலும் அனைவரின் கவனம் அதன் மேல் செல்கிறது. யாராவது பார்த்தாலும் பார்க்காவிட்டாலும் அவசியம் பார்க்கத் தென்படுகிறது. சம்பூர்ண நிலையில் பிரபாவம் ஏற்படுத்துவதின் சக்தி இருக்கிறது. அப்படி பிரபாவசாலியாக ஆவதற்காக நிரம்பியவர் ஆக வேண்டியதிருக்கும். புரிந்ததா? நல்லது.

எப்பொழுது சமநிலை சரியாக இல்லையென்றால் ஆடுவது அசைவதற்கான என்ன காட்சியைக் காண்பிக்கிறீர்களோ அதை ஒருவேளை சாட்சியாக இருந்து பார்த்தீர்கள் என்றால் உங்கள் மேலேயே உங்களுக்கு சிரிப்பு வரும். எப்படி யாராவது தன்னுடைய முழுமையான உணர்வில் இல்லை என்றால் அவருடைய நடத்தையைப் பார்த்து சிரிப்பு வருகிறது இல்லையா? எனவே எப்பொழுது மாயா கொஞ்சம் உங்களை நினைவிழக்கச் செய்து விடுகிறது, தன்னுடைய உயர்ந்த நினைவின் உணர்வை மறக்கச் செய்து விடுகிறது என்றால் அந்த நேரம் உங்களுடைய நடத்தை எப்படி இருக்கிறது? என்று உங்களை நீங்களே பாருங்கள். அந்த நேரம் ஒருவேளை சாட்சியாக இருந்து பார்த்தீர்கள் என்றால் உங்கள் மேலேயே சிரிப்பு வரும். பாப்தாதா ஒவ்வொரு குழந்தையின் விளையாட்டை சாட்சியாக பார்க்கிறார் என்றால்...... அந்த மாதிரி விளையாட்டைக் காண்பிப்பது நன்றாக இருக்கிறதா? பாப்தாதா என்ன பார்க்க விரும்புகிறார் என்று அதையும் தெரிந்திருக்கிறீர்கள். எப்பொழுது தெரிந்திருக்கிறீர்களோ, ஏற்றுக் கொள்ளவும் செய்கிறீர்களோ பின்பு ஏன் நடந்து கொள்ளவில்லை? மூன்று மூலைகள் சரியாக இருக்கிறது. மீதம் ஒரு மூலை சரியில்லை என்றால் என்னவாகும்? நான்கு விஷயங்களை தெரிந்திருந்தும், ஏற்றுக்

கொண்டும், வர்ணனை செய்து கொண்டும் சிலவற்றை கடைபிடித்து நடக்கிறீர்கள், சிலவற்றின்படி நடப்பது இல்லை. அப்படியானால் குறை ஏற்பட்டு விட்டது இல்லையா? இப்பொழுது இந்தக் குறையை நிரப்புவதற்கான முயற்சி செய்யுங்கள். எப்படி இரண்டு இரண்டு விஷயங்கள் கூறினோம் இல்லையா அதே போல் **நாலட்ஜ்ஃபுல்** (ஞானம் நிறைந்த நிலை) மற்றும் **பவர்ஃபுல்** (சக்தி நிறைந்த நிலை) இவை இரண்டிற்குமான சமநிலையை சரியாக வைத்தீர்கள் என்றால் சம்பூர்ண நிலை அருகில் வந்து விடும். ஞானம் நிறைந்தவராக அதிகம் ஆகிறீர்கள், சக்தி நிறைந்தவராக குறைவாக ஆகிறீர்கள் என்றால் சமநிலை சரியாக இருப்பதில்லை. சக்திகளையும் (தேவிகளை) சக்தியையும் சமநிலையில் இருப்பதாக காண்பிக்கிறார்கள். ஆசீர்வாதம் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதாக காண்பிக்கிறார்கள். தானே தன்னுடைய சமநிலையில் சரியாக இல்லை என்றால் தன் மேலேயே சமநிலை வைக்க முடியவில்லை என்றால் அனேகருக்காக மாஸ்டர் ஆனந்தம் நிறைந்தவராக எப்படி ஆக முடியும்? இப்பொழுதோ அனைவரும் இதில் ஒன்றும் இல்லாதவர்களாக காலியாக இருக்கிறார்கள். ஆனந்தத்தின் வரதானி மற்றும் மகாதானியாக சிவன் மற்றும் சக்திகளைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை. அப்படி எதன் வரதானி மற்றும் மகாதானியாக இருக்கிறீர்களோ அது முதலில் தன் மேல் நிரம்பி இருந்தால் தானே மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்க முடியும் இல்லையா?

அந்த மாதிரி மாஸ்டர் ஞானம் நிறைந்த, ஆனந்தம் நிறைந்த, கூடவே அந்த அளவு கவனமும் நிறைந்த உயர்ந்த ஆத்மாக்களுக்கு நமஸ்காரம்.

வரதானம் - சகயோகம் மூலமாக தன்னை சகஜயோகியாக ஆக்கக்கூடிய நிரந்தர யோகி ஆகுக.

சங்கமயுகத்தில் தந்தையின் சகயோகி ஆகிவிடுவது தான் சகஜயோகி ஆவதற்கான விதி ஆகும். யாருடைய ஒவ்வொரு எண்ணம், வார்த்தை, காரியம் தந்தையின் மற்றும் தன்னுடைய இராஜ்ஜியத்தின் ஸ்தாபனையின் காரியத்தில் சகயோகியாக இருப்பதற்காக இருக்கிறது என்றால் அவரை ஞானம், யோக சொரூபமான ஆத்மா, நிரந்தர உண்மையான சேவாதாரி என்று கூறப்படுகிறது. மனதால் இல்லை என்றால் உடலால், உடலால் இல்லை என்றால் பொருளால், பொருளால் கூட இல்லை என்றால் எதில் சகயோகி ஆக முடியுமோ அதில் சகயோகி ஆனீர்கள் என்றால் அதுவும் யோகா தான். எப்பொழுது நீங்கள் இருப்பதே தந்தையினுடையவர் என்றால் தந்தை மற்றும் உங்களுடைய மூன்றாவது யாரும் இருக்க வேண்டாம். இதன் மூலம் நிரந்தரயோகி ஆகிவிடுவீர்கள்.

சுலோகன் - சங்கமயுகத்தில் சகித்துக் கொள்வது அதாவது இறப்பது தான்
சொர்க்கத்தின் இராஜ்ஜியத்தை அடைவதாகும்.